

In Memoriam: Jozef Bruyland

° *Gijzegem 07.05.1936 - + Opdorp 19.12.2013*

Het nieuws verspreidde zich die donderdag als een lopend vuurtje op de Buggenhoutse markt, pastoor Bruyland was de voorbije nacht onverwacht overleden.

Heel wat lezers van Kerk en Leven hadden de dag daarvoor nog in een interview met hem zijn toekomstplannen gelezen. En die tekenden hem: zelfs al was het fysisch wat moeilijker geworden, toch had hij na zijn geplande verhuis naar zijn serviceflat in Buggenhout nog heel wat op de agenda geplaatst. En daarbij stak zijn aandacht voor de heemkring Ter Palen er uit.

Heel wat artikels heeft hij in de voorbije jaren geschreven over de geschiedenis van vooral het parochiale leven, zowel in Buggenhout als Opdorp. Gedurende 19 jaar was hij werkzaam als onderpastoor in Buggenhout en daarna 26 jaar als pastoor in Opdorp. En al die jaren was hij gekend als iemand die zeer veel interesse vertoonde voor al wat leeft onder

mensen, hun familiebanden, hun interesses en vooral de inzet voor het gemeenschapsleven. Als proost van de sociale bewegingen in Buggenhout was hij begaan met het welzijn van medemensen. Zijn muzikale talenten bracht mensen samen en zo lag hij ook aan de basis van heel wat evenementen, zoals de uitvoering van de gezongen passieverhalen.

Zijn grootste hobby was ongetwijfeld heemkunde. Zo was hij vanaf de oprichting betrokken bij onze heemkring en een zeer actief medewerker. Regelmatig publiceerde hij bijdragen voor ons tijdschrift over het reilen en zeilen van onze gemeenschap met vooral aandacht voor de menselijke kant van de plaatselijke geschiedenis en cultuur.

Gedurende al die jaren was hij aanwezig bij onze maandelijks werkvergaderingen. Regelmatig nam hij tijdschriften en publicaties van andere heemkringen mee om ze thuis rustig door te nemen. Dat getuigde van zijn brede interesse, die verder reikte dan de eigen kerktoren, zeker voor zijn geboortestreek, met bijzondere aandacht voor Oudegem en Mespelare. Hoewel het de laatste jaren meer en meer inspanning kostte, toch hield hij er aan om zo veel mogelijk aanwezig te zijn.

Onze heemkring is hem dan ook ten zeerste dankbaar en erkentelijk voor zijn waardevolle bijdrage, maar vooral als mens, als priester die met overtuiging en respect voor anderen het beste van zichzelf heeft gegeven. Wij blijven hem dan ook dankbaar gedenken en moge hij na zijn rijk gevulde leven als priester en pastoor in dienst van zijn geliefden, nu rusten in vrede.

André Van Duyse